

Aan de Koning

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Contactpersoon

A.M.C. Boerwinkel

T 06 52 87 74 74

Registratienummer

482073

Datum 10 februari 2014
Onderwerp Voorstel van wet tot implementatie van richtlijn nr. 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures (PbEU L 142)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 1 november 2013, nr. 13.002259, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 16 januari 2014, nr. W03.13.0397/II, bied ik U hierbij aan.

De Afdeling advisering onderschrijft de strekking van het wetsvoorstel, maar maakt enkele opmerkingen over de weigering van de toegang tot de processtukken. Met betrekking tot haar overwegingen dienaangaande merk ik graag het volgende op.

a. Naar aanleiding van de opmerking van de Afdeling dat de huidige strafvorderlijke weigeringsgrond van artikel 187d, eerste lid, onder a, Sv niet met zo veel woorden voorkomt in artikel 7, vierde lid, van de richtlijn stel ik voorop dat bij de implementatie van richtlijnen niet is vereist dat de tekst van de implementatiewetgeving overeenkomt met de tekst van de richtlijn. Artikel 288 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bepaalt dat richtlijnen verbindend zijn voor de lidstaten ten aanzien van het te bereiken resultaat, doch dat aan de nationale instanties de bevoegdheid wordt gelaten vorm en middelen te kiezen. Dit biedt ruimte aan de lidstaten om bij de formulering van regelgeving die een richtlijn beoogt te implementeren waar mogelijk aan te sluiten bij de bestaande systematiek en terminologie. Hoewel de tekst van artikel 187d, eerste lid, onderdeel a, Sv ('een getuige ernstige overlast zal ondervinden of in de uitoefening van zijn ambt of beroep ernstig zal worden belemmerd') anders is geformuleerd dan de tekst van artikel 7, vierde lid, van de richtlijn ('indien het leven of de grondrechten van een andere persoon ernstig in het gedrang zouden kunnen komen') wordt met eerstgenoemd voorschrift zonder meer aan de implementatieverplichting van artikel 7, vierde lid, van de richtlijn voldaan. Aan artikel 187d, eerste lid, onderdeel a, Sv ligt ten grondslag de bescherming van grondrechten van een getuige, zoals het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer (artikel 8 EVRM), het recht op veiligheid (artikel 5, eerste lid, EVRM) en het recht op onaantastbaarheid van het lichaam (artikel 11 Grondwet). Bedoelde weigeringsgrond specificeert voor de

toepassing van de Nederlandse strafvordering de gevallen waarin het leven of de grondrechten van een andere persoon ernstig in het gedrang zouden kunnen komen, hetgeen reden kan vormen de toegang tot de processtukken niet toe te staan.

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling is de memorie van toelichting in bovengenoemde zin aangevuld.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Datum
10 februari 2014

b. De Afdeling leidt uit het woord 'zoals' in artikel 7, vierde lid, van de richtlijn af dat de weigeringsgrond in de richtlijn ruimer is dan de in artikel 187d, eerste lid, onder b en c, Sv opgenomen weigeringsgronden en is van oordeel dat de toelichting op het wetsvoorstel hiervoor een dragende motivering dient te bevatten. Dit oordeel deel ik niet. De onderdelen b en c van artikel 187d, eerste lid, Sv specificeren de gevallen waarin sprake is van een zwaarwegend algemeen belang. Daarmee wordt naar de huidige stand van zaken, gelet ook op de rechtspraak van het EHRM – waarnaar ook de Afdeling verwijst – naar mijn oordeel ten volle invulling gegeven aan het begrip 'zwaarwegend algemeen belang' in deze context. Het gebruik van het woord 'zoals' in artikel 7, vierde lid, van de richtlijn doet daaraan niet af.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om het voorgestelde artikel 27c, derde lid, onderdeel a, Sv in redactionele zin te wijzigen opdat duidelijk is dat in de schriftelijke mededeling van rechten ten behoeve van aangehouden verdachten slechts behoeft te worden aangegeven dat de verdachte het recht heeft te weten van welke strafbaar feit hij wordt verdacht, maar dat niet is vereist dat de schriftelijke mededeling van rechten het strafbare feit omschrijft ter zake waarvan de verdenking in het concrete geval is gerezen.

Daarnaast is in artikel II, onderdeel A, van het wetsvoorstel nog een wijziging van technische aard opgenomen met het doel de verwijzingen in de verschillende leden van artikel 17 van de Overleveringswet aan te passen aan de nieuwe nummering van de leden van dat artikel.

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

I.W. Opstelten